

תחרות קורצ'אק בכתיבה יוצרת לילדים ולנוער על-שם צילה רובינשטיין-פוליישר בתרומתה האדיבה של הגב' שולמית גורן בתה של צילה רובינשטיין-פוליישר

צילה רובינשטיין-פוליישר

.4

.3

.2

.1

1. צילה פוליישר (משמאל) בבית היתומים של יאנוש קורצ'אק
2. צילה רובינשטיין-פוליישר ביום עלייתה לישראל
3. צילה רובינשטיין-פוליישר
4. צילה רובינשטיין-פוליישר ליד המצבה לזכר יאנוש קורצ'אק בפולין

מספרת שולמית גורן:

אמא שלי, צילה רובינשטיין (לבית פוליישר) נולדה בוורשה (1915). הוריה נפטרו כשהייתה ילדה קטנה. כיוון שהסבתא נאלצה לפרנס את המשפחה והמצב כלכלי היה קשה, היא החליטה להעביר את אמא לבית היתומים של יאנוש קורצ'אק. היא שהתה שם עד גיל 14. ב-1938, כשהייתה בת, 18 אמא חזרה כמדריכה לבית היתומים, שם שהתה עד 1940. כשהגטו נכבש, אמא, ביחד עם אבא שלי וקבוצת צעירים יהודים, החליטו לברוח מהגטו לכיוון הגבול הרוסי. את המלחמה הם עברו בברית המועצות. עם סיום המלחמה וכשגילו שאף אחד מהמשפחות שלהם לא נותר בחיים הם עלו לישראל ב-1948. על השואה אמא לא סיפרה לנו, הילדים, אבל תמיד סיפרה לנו על החוויות שלה מבית היתומים, וגידלה אותנו על פי התורה החינוכית של יאנוש קורצ'אק. אמא נפטרה ב-1993, בהיותה בת 78.

שולמית גורן-פוליישר

2. שולמית גורן-רובינשטיין

1. שולמית גורן עם אמה, צילה רובינשטיין-פוליישר

נולדתי באלמא-אטה בירת קזחסטן במהלך הבריחה של הורי מהכיבוש הנאצי. לקראת סוף המלחמה הורי חזרו לפולין וכיוון שאף אחד לא נשאר הם עברו לגרמניה למחנה מעבר לילדים יתומים. היינו במחנה עד 1947 ואז נאלצנו להיפרד מההורים, כיוון שהבריטים לא אישרו לעלות לארץ. עלינו לבד אני ואחותי לארץ - שתי ילדות קטנות בנות 3 ו-6. נפגשנו עם ההורים שוב עם קום המדינה. שולמית, אם לשלוש בנות וסבתא ל-12 נכדים, היא גימלאית של האוניברסיטה העברית, שם עבדה בספריה למדעי הטבע. היום היא עוסקת באומנות במוזאיקה ובפסיספס.

את סיפורן של צילה רובינשטיין-פוליישר, שולמית גורן-פוליישר והמשפחה תוכלו לקרוא באתר "[הקשר הרב דורי](#)" – סיפורי מורשת ובאתר [Xnet](#)

שולמית גורן ואחיה, דני אבן-חן

האחיות שולמית גורן ונדיה נחושתן, בנותיה של צילה רובינשטיין-פוליישר